

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

B. Consalvus Sylveria.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

In morte
Virginem
invocabat

In supremâ agitudine moribundus biduum
voces illas subinde iterabat: *Jesu fili David, mi-
serere mei. Et, Mater Dei memento mei*; tan-
dem *IESUM*, & *MARIAM* sæpè inclamans, in
Sanciano Insula apud Sinas, dum in illorum
conversionem, non sine maximo capitis sui,
vel perpetuæ servitutis discrimine, se totum
tradere meditatur, atque ardentè exoptat die
2. Decembr. anno Domini 1552. ætatis suæ
55. Indiæ verò suæ peregrinationis undecimo,
sanctè obdormiuit in Domino.

B. CONSALVVS SYLVERIA

Martyr Societatis Iesu.

B. Consal-
vus Sylve-
ria e Soc.
Iesu.

Beatus Consalvus Sylveria Societatis Iesu
sacerdos martyrij palma illustris, cujus vi-
tam Nicolaus Godignus ejusdem Societatis e-
leganti stylo nuper in lucem edidit, egregia in
Deiparam pietate, & observantia fuit. Is
Patre Sorteliæ Comite, clarissimo genere in
Lusitania ortus, adolescens Societatem ingres-
sus, in religiosam perfectionem adipiscendam
alta sui despicientia, rerum humanarum con-
temptu, seuera corporis sui castigatione, pro-
ximisque juxta Societatis institutum omni o-
pera ad Christum adducendis strenuè incu-
buit. In Indiam ad Christi fidem inter Bar-
baros disseminandam trajecit, ibique Provin-
cialis munere summa fide, nec minore exem-
plo persunctus, in Monomotapam Africae
regionem profectus, Regem Deiparæ aspectu
secundum quietem permotum, quod tractat
de Miraculis scriptus, cum matre, & ceo-
centis proceribus baptismo iustavit, & eo-
dem deinde Rege mendacijs Minguamis Me-
humerani, aliorumque tuum monitus est,
cædem suam cum adhuc in Lusitania esset, di-
vinius edoctus, ad eamque jam imminentem,
amicisque prædictam, ardentissimis precibus
se comparavit. demum à barbaris strangula-
tus die 15. Martij anno redemptionis nostræ
1561. in Molengessem præterfluentem pro-
jectus est, cum eodem die quinquaginta fecit
Christianos, quorum singulos Deiparæ
Rolarijs donaverat. hæc ex Masfæio lib. 2. e-
pist. Scio in historia anno 1540. & ex Godi-
gno. De ejus verò in Deiparam pietate hæc
ex Godigno accipe. In lib. 2. ejus vita c. 2.
agens de ipsius in Monomotapam navigatio-
ne: Chiaulo, inquit, feliciter soluit Idibus
Januarij, anno Christi natu 1560. toto nau-
gationis tempore pietatis, & religionis ope-
ribus sese exercuit. In beatissimam Virginem
Deiparam, quam viâ ducem, ac præ-
monstratricem delegit, ejus studium præci-
pue enituit: meditandis enim illius virtuti-
bus, & ornamentis integram diebus singu-
lis horam à prandio decrevit, quamdiu du-
rarèt navigatio. Primos tredecim dies, co-
actis ex mandato Nauarchi ad horam certam,
atque ad certum navis locum quotquot in ea
militum, & nautarum genere vehebantur,
non minori omnium voluptate, quam fru-
ctu, de Magnæ Matris laudibus summa a-
nimi contentione dixit, institutque eodem
Nauarcho assentiente, primum ut unoquo-
que sabbato, deinde ut diebus singulis ejus-
dem sanctissimæ Virginis Litanæ solenniter
dechantarentur. Nec verò beatissima Virgo
pietati defuit suorum, ipso enim Purifica-
tionis die navigantibus monstravit terram,
cujus aspectu plures dies caruerant, sed re-
pentinus casus gaudium turbavit; tanta e-
nim de repente, tamque insolens, ea anni
tempestate exorta procella est, ut integram
noctem mari toto erravit, incerti de via.
Cumque ventorum vi navim retro agi crede-
rent nautæ; ecce tibi illucescente die iterum
Mozambici terra, & in ea eminens templum
Deiparæ Virginis; cui à propugnaculo co-
gnomen, religiosè dicatum, summa omnium
laetitia, & acclamatione cominus monstrator;
ut nemini dubium fuerit, quin Virgo sanctissi-
ma medijs in undis navim rexit; tutamque
ad portum adduxerit, & singulari beneficio
gratam se suorum laudum prædicatorum simul,
& auditoribus exhibere voluerit. Observatum
est, quo primum tempore apparere terram
nauicularius clamavit, Consalvum recitandis
horarijs precibus intentum, tunc illum Psal-
104. versiculum dicere: *Expandit nubem in pro-
tectionem eorum, & ignem ut luceret eis per no-
ctem*, quæ ille omnia præsentis Deiparæ patio-
cinio accommodabat. Utque igitur ad portum
applausa navis, & facta delectatio est, Consal-
vus subito ad illud ipsius Virginis templum,
quod apparuerat, nudis pedibus se confert, a-
liquot ibi dies permansit, assidue intentus ora-
tioni, nec summis Pan haleonis Sala viii pri-
marij Consalvi propinqui precibus moveri po-
test, eius ut domum diuertat. hæc Godignus,
qui & aibi lib. nimirum 3. c. 2. ubi ejusdem Con-
salvi

A Mono-
motapa Re-
ge marty-
rio insigni-
tus.

Masfæius
Godignus.

Summa

Consal-
vus Sylve-
ria e Soc.
Iesu.

B. Sta-
lanus K
ka Vir-
nia
P. Fran-
scus Sa-
nus in-
vitas

Qua in
seculo
ga Vir-
agebat
Eman-
bus An-
poloran

salui affectus in res sacras recenser. hæc de eodem habet. quanto studio, inquit, Deiparæ Virginem profectus sit, cum multa alia: tum frequentissimi de ipsa publice, & priuatim habiti sermones argumento sunt. De sanctissima enim Virgine, ubi se occasio dabat libens gaudensque loquebatur. Interdum autem animi in illam affectui externus cultus ex æquo responderebat. vbiunque enim aliquam eius imaginem intuebatur, demissis modeste oculis, & magna capitis, & totius corporis inflexione, flexis etiam nonnunquam genibus, illam venerabatur. Erat in ambulatione Goani Collegij Virginis effigies, venerationis ergo vulgò exposita, in eius conspectum quoties Consaluis se dabat, nocturno præsertim tempore, quominus posset obseruari, subsistebat paulisper, & supremam rerum Reginam, ac Dominam agnoscentes, venerabundus ante illam procumbebat. Idem sæpè animaduertit, cum in eiusdem Collegij hortu precarios globulos deambulando percurreret, quoties enim Angelicam salutationem inchoabat, toties ante sacræ effigiem genua flectens, pium erga B. Virginem animum ostendebat. hæc de Consaluo Godignus.

B. STANISLAUS KOSTKA

Societatis Iesu.

B. Stanislavus Kostka Polonus & Societate Iesu ad quam Deiparæ voce (ut dicemus) missus est, incredibili erga eandem amore, atque obseruantia ferebatur, quod ex ijs, quæ ex vita eius à nostro Francisco Sacchino præ, & grauitè conscripta ad verbum verè excerptissimus, & hic subiicimus, facile intelligi potest. eum enim in Masouia Polonici Regni Prouincia Catholicis parentibus, & ex peruerstis, ac senatoria profapia nobilibus ortus Viennam ad Seminarium in disciplinam Patrum Societatis Iesu studiorum causa tredecim circiter annos natus mittitur, ubi mira eius erga Virginem pietas, atque deuotio eluxit. dum enim Viennæ puer literis operam daret, semper in manibus Rosarium habebat, vel pios libellos: qui precationes, aut laudes Parentis sanctissimæ continerent. In scholasticis quoque exercitationibus eius laudes potissimum tractabat. Egrotanti cum Angelica manu singulari Dei beneficio, astante sancta Barbara virgine, & martyre; quam

peculiari affectu colebat, sacrosancta Eucharistia præbita esset; non ita multò post apparuit ei beatissima Virgo paruulum filium in sinu gestans, consensu clientem suum, & recreans: & quo vberiori eum suauitate perfunderet, puerum Iesum in eiusdem lectulo collocauit. Inde agro non animi solum miracula allata consolatio est, sed etiam corporis reddita valetudo, & cum lauit cæli Regina beneficium, in digressu enim nominatim eum admonuit, ut in Societatem Iesu ingrederetur: in quam, multis difficultatibus, & laboribus superatis, constanti admirabili, Romæ, quo eam ob eandem fam pedes, quamvis tenellus & delicatus Virgine per Dillingam se contulit milliaribus itinere. eo itinere mille, & ducentis confectis, demum admissus est: ubi verò cum reliquis novitijs viuere cœpisset erga Virginem beatam ita studium, pietatemque auxit, atque animum filij profusus induit, ut suam Matrem appellare eam in omni sermone consueuerit, idque tanto cum sensu, adeoque simplici ingenuitate, ut audientibus partem suæ suauitatis alpegeret. Cum frequentissimè de ea loqueretur noua semper, & magnificentissima quadam, quibus eam appellaret, excoGITabat nomina, & gradus in quibus collocaret, altissimos: apparebatque graue illi esse, quod adæquare sui iudicij præstantiam nequiret verbis; nec celsius quiddam, ubi illam reponeret, inueniret. Ad salutationem Angelicam, sacrum Rosarium, præcedente alias cum Psalmis in laudem Virginis consuetas suauissimè afficiebatur: cumque quam liceret creberrimè in ijs exequendis occuparetur, obseruabant Patres, id quoque eum præstare cum quadam venustate oris & gratia extraordinaria, planè ut ei ab plena gratiæ Regina, cuius inseruiebat laudibus, præter morem indita videretur. Denique etiam exoptauit die, quo illa assumpta est in cœlum, solui vinculis corporis, idque ut optabat, & prædixerat est consecutus nocte, quæ præcedit Assumptionis sacram diem sancti Andreae mense ab Societatis ingressu decimo, Matrem, ac Dominam suam secutus est ætatis suæ anno 19, tam leui prægresso morbo, ut omnino medicorum consilio præter naturam eo tempore, tamque leui ex causa mors illi contigerit, suprema nocte,

co m m m m m
cat.
B. Virgo
cum filio
et apparat.

B. Virgo
monet eum
ut in So-
cietatem
ingredia-
tur.

B. Stanis-
laus B. Vir-
ginem ma-
trem suam
appellabat.

mirificè de
B. Virgine
loquitur.

In obitu.

quem sibi

prædixe-
rat Deiparæ

ram videt

Obiit in

peruigilio

Assump-
tionis sancti

Andree

Assump-
tionis sancti

Andree

Assump-
tionis sancti

Andree

Assump-
tionis sancti

Andree

Assump-
tionis sancti

Andree

Assump-
tionis sancti

Andree

Assump-
tionis sancti

Andree

Assump-
tionis sancti

Andree

Assump-
tionis sancti

Andree